

2012

Zij aan zij

Waarom die oorlog, waarom die strijd?
Zovelen raakten hun geliefden kwijt
Zoveel verdriet, zoveel tranen
Door al die slechte mensen die kwamen
Zoveel honger, tè veel pijn
Door de oorlog voelden velen zich klein
Samen vechten, samen leed
En heel lang niemand die iets deed
Joden werd de mond gesnoerd
Zij werden met treinen weggevoerd
Maar enkelen zijn teruggekomen, de rest niet
Zij moesten verder met zoveel verdriet
Het einde van de oorlog is wel gekomen
En mensen durfden weer te beginnen met dromen
Bouwen aan een nieuw bestaan
Maar voor velen is de oorlog nooit meer weggegaan
Zelfs niet nu, zoveel jaren daarna
Dat is waarom ik hier nù sta
Om te vertellen, over dat verschrikkelijke verhaal
En gedenken wij allemaal
In vrijheid staan wij vanavond zij aan zij
In gedachten zijn zij er altijd bij.

Jack Dahan, 12 jaar

2012

Gedachtenis

Je kent wel van die momenten,
dat je denkt dat de hele wereld instort,
dat alles wat je in je leven verzamelt hebt,
is opgelost.

Allen die herinneringen die blijven,
gaan voor eeuwig met je mee,
dat is de gedachtenis,
die draag je bij je,
die neem je mee.

Herinneringen zijn net als films van vroeger,
beelden flitsen aan je voorbij,
een assortiment van leuke, verdrietige, en moedige,
en die ene maakt je blij.

Ook in oorlogen,
in regen en zonneschijn draag ze je bij je,
dat is een troost,
hoef je niet alleen te zijn.

Herinneringen moet je koesteren,
vasthouden,
niet vergeten,
dan krijg je spijt,
dat je niets meer weet uit het verleden.

En als je zachtjes huilt,
Ben je blij dat er iemand naast je staat,
je herinnering.

We kunnen namelijk allen maar denken,
aan de momenten,

2012

die we van degene van wie we houden
hebben ingeprent.

Zo leven we voort,
ons vast klampend aan de gevoelens en gedachtenis,
en overleven we,
leven we,
in de wereld

Isa Blitz, 12 jaar